

Diplomová práce pojednává o opatřeních, kterými lze nahradit vazbu. Jedná se o prostředky, jež jsou mírnější než vazba, která zasahuje do práv jednotlivce ze všech zajišťovacích institutů trestního práva procesního nejzávažnějším způsobem. Vazba musí být vždy náležitě odůvodněná a aplikována jen v nezbytných případech. Pokud jsou dány skutečnosti, které odůvodňují vzetí obviněného do vazby, tak v souladu s výjimečností tohoto institutu je nutné zkoumat, zda nemůže být nahrazena mírnějšími opatřeními, které mohou splnit její účel a přitom jsou pro obviněného menším zásahem do jeho základních práv. Cílem mé práce je tato opatření nahrazující vazbu představit. Práce je členěna do čtyř kapitol.

V první kapitole charakterizují institut vazby, její účel a důvody, kdy lze obviněného vzít do vazby. Jedná se o podklad pro další části této práce, jelikož nahrazení vazby je neodmyslitelně spjata s vazbou samotnou.

Ve druhé kapitole rozebírám postupný vývoj nahrazení vazby. Se zvyšováním standardu ochrany základních práv a svobod přibývala i opatření, kterými lze vazbu nahradit. Kapitola obsahuje vývoj od roku 1918 do současnosti. Historický kontext by měl pomoci s pochopením platné právní úpravy.

Třetí kapitola je stěžejní částí práce. Obsahuje obecnou úpravu možností nahrazení vazby a dále se podrobně soustředí na jednotlivá opatření. Těmito jednotlivými opatřeními jsou: záruka za další chování obviněného, písemný slib obviněného, dohled probačního úředníka, předběžná opatření a peněžitá záruka. Kapitola také obsahuje specifickou úpravu nahrazení vazby u mladistvých.

Čtvrtá kapitola se zabývá instituty, které lze uložit spolu s nahrazením vazby, a to zákazem vycestování do zahraničí a elektronickou kontrolou. Ty zefektivňují možnosti nahrazující vazbu a mohou dopomoci k většímu využívání samotných opatření.